

“गुरुवत् प्रतिपूज्याः स्युः सवर्णा गुरुबोधितः । अस-
वर्णास्तु संपूज्याः प्रत्युत्थानाभिवादनैः । अभ्यञ्जनं स्ना-
पनञ्च गात्रात्सादनमेव च । गुरुपत्नी न कार्याणि
केशानाञ्च प्रसादनम् । गुरुपत्नी तु युवतिर्नाभिवाद्ये-
ह पादयोः । पूर्णविंशतिवर्षेण गुरुदोषौ विजानता”
“कामन्तु गुरुपत्नीनां युवतीनां युवा भुवि । विधिवद्
वन्दनं कुर्यादसावहमिति ब्रुवन् । विप्रोप्य पादपङ्कज-
सन्वहं चाभिवादनम्” । “गुरुदारेण कुर्वीत सनां धर्म-
भनुस्मरत्” मनुः । गुरोः पितुः स्त्री । स्नातारि श्वभा-
तरि च । [शब्दरत्नां २ वङ्गे धातौ न० हेम० ।

गुरुपत्नी स्त्री गुरुपात्रे दुर्जितं पलमस्याः । इति निडोष्टचे
गुरुपुत्र ए० इत० । आचार्यादिगुरुणां पुत्रे । तत्र वृत्ति-
भेदे मनुना दर्शितो यथा

“अथैषु गुरुवद् वृत्तिं नित्यमेव समाचरेत् । गुरु-
पुत्रेषु चार्थेषु गुरोश्चैव स्वबन्धुषु” मनुः “गुरुपुत्रात्ता-
दृशिव्योऽधिकवयास बोद्धव्यः शिष्यबालसमवयसामन-
न्तरं विशेषस्य वक्ष्यमाणत्वात्” कुल्लू० । “बालः समान-
जन्मा वा शिष्यो वा यज्ञकर्मणि । अध्यापयन् गुरुसुतो
गुरुवन्मानमर्हति । उतादनञ्च गात्राणां स्नापनोच्छिष्ट-
भोजने । न कुर्यात् गुरुपुत्रस्य पादयोश्चावनेजनम्” मनुः

गुरुभ न० इत० । इत्यनन्तरे “गुरुभं अथवास्त्याश्विनी-
हस्तम्” । दृ० सं० ५५ अ० । २ वृत्ति २ मीने च राशौ ।

गुरुमर्दल ए० नित्यकर्म० । डिण्डिमवाद्ये शब्दर० ।

गुरुरत्न न० गुरोः प्रियं रत्नम् । इत्युपरागे मयौ राजनि० ।

२ गोभेदे च तस्य तत्प्रियत्वं नवरत्नशब्दे दृश्यम् गुरुम-
गयादयोऽप्युभयतः ।

गुरुराहु ए० गुरुणा सह राज्ञ्यत्वं । कालाशुद्धिहेतौ
राहुजीवयोर्योगे “व्रतदीक्षे न कुर्वीत तमोयुक्ते दृष्ट-
स्यतौ” व्रतदीक्षे इति नित्येतरकर्म्मोपपन्नचरणपरम्
“एकराशौ स्थितौ स्यातां यदि राज्ञेदृष्टस्यतौ । विवाह-
व्रतयज्ञादि सर्वं तत्र प्रियर्ज्जयेत्” स्मृतिशारे ज्यो० वच-
नात् । “अज्ञेभेदेऽप्येकराशौ सम्पर्को यदि वाऽनयोः ।
गुरुराहोरपि तदा त्यजेद्विवाहं संशयः” भविष्यपु० ।
अत्र गुरोर्लज्जितत्वं हेतुः । “यत्र यत्र स्थितो जीव
स्तमोयोगेन लज्जते । उपहासाय किञ्च स्यादसत्सङ्गो
मनीषिणाम्” । गुरुचण्डालादयोऽप्यत्र ।

गुरुवर्द्धि ए० गुरुवर्द्धौ विद्याविवर्धनं हन्ति हन-टक् ।
(पातिवेवु) लिम्पाके शब्दच० ।

गुरुवर्त्तिन् ए० गुरौ गुरुकृते वर्त्तते दृढ-णिनि । १ गुरु-
कुलवासिनि ब्रह्मचारिणि गुरुवासिन्प्रभृतयोऽप्यत्र ।
“अष्टाशीतिसहस्राणां यतीनामूरेतसाम् । स्मृतं स्थानं
तु यत्तेषां तदेव गुरुवासिनाम्” शब्दार्थचि० दृढ-
वाक्यम् । गुरौ वर्त्तते णिनि । २ गुरुशूषके च ।

गुरुवर्ष न० पु० इ० तज्ज्योतिषोक्ते गुरोर्भध्यगत्या राशिभोग-
कालात्मके वर्षभेदे दृ० सं० ८ अ० । दृष्टस्यतिचाराध्याये
तद्वर्षमध्ये गुरोरस्तोदयात् तत्संज्ञाभेदे एतौ यथा
“नक्षत्रेण सहोदयसुपगच्छति येन देवपतिमन्त्रो । तत्संज्ञं
वक्तव्यं वर्षं मासक्रमेणैव । वर्षाणि कार्तिकादीन्याग्नेया-
द्भयानुयोगेनि । क्रमशस्त्रिभं तु पञ्चमसुपान्यमन्त्रं च
तद्वर्षम्” । “सहोदयमस्तं वा येन यातीति” पाठं प्रकल्प्य

“नक्षत्रेण गुरुभुज्यमाननक्षत्रेण आग्नेयं कत्तिका ।

पञ्चमं फाल्गुनम् अन्यमाश्विनं उपान्यं भाद्रपदम् ।

“अन्योपान्यौ त्रिभौ ज्यौ फाल्गुनश्च त्रिभोमतः ।

शेषामासादिभान्तो याः कत्तिकादिव्यवस्यया, इति

यचनात् । “इ इ चित्तादिताराणां पूर्णपर्वेन्दुसङ्गते ।

मासाश्चैतादयोऽप्येवास्त्रिकैः पठान्यसप्तमाः इति सङ्क-

र्षणवाक्यात् पर्वेन्दुसङ्गते पौर्णमासीसंयुते । तदेकवाक्य-

तया पूर्ववचने पौर्णमासीलाभः । तथा च यथा मासानां

पौर्णमास्यां कत्तिकादिसम्बन्धात् कार्तिकादित्वं तथा-

वर्षाणां दृष्टस्यतेरस्तोदयसम्बन्धात् कार्तिकादित्वं

तेन कत्तिकारोहिण्योरेकतरस्मिन् दृष्टस्यतेरस्तोदयैक-

तरत्वाभे कार्तिकवर्षम् एवं मासशेषादि । यत्र वर्षद्वय-

चटकयोर्मन्त्रयोरेकतरस्मिन् गतो गुरुरन्यस्मिन्नुदेति

तत्र का गतिरिति चेत् कार्तिकोत्तरं मार्गशीर्षं तदुत्तरं

पौषमित्रादिक्रमाद् गतिः” मनु० त० व्याख्यातम् ।

“नक्षत्रनाम्ना मासास्तु ज्योः पर्वानयोगतः । कार्ति-

क्यादिषु संयोगे कत्तिकादिद्वयं द्वयम् । अन्योपान्यौ प-

ञ्चमश्च त्रिधा मासत्रयं भूतम् । वैशाखादिषु कृष्णे च

योगः पञ्चदशे तिथौ । कार्तिकादीनि वर्षाणि गुरोर-

स्तोदयात् तथा” सू० सि० तस्य रङ्ग० व्याख्या च

वृ० शब्दे २७४ पृ० दर्शितापि स्मरणार्थं दिग्भात्मलो-

च्यते “दृष्टस्यतेः स्वर्यसाध्न्यदूरत्वाभ्यामस्तादुदयाद्वा

वैशाखादिषु द्वादशसु मासेषु कृष्णपक्षे पञ्चदशे तिथौ

अमाशानित्यर्थः चकारः पौर्णमासीसम्बन्धसमुद्धार्यकः ।

योगो दिननक्षत्रसम्बन्धः । कार्तिकादीनि द्वादश वर्षाणि ।

वैशाखकृष्णपक्षमायां गुरोरस्ते तस्य (पौर्णमास्यां वा)